

ஜவ்வாதுமலை மலையாளிகளின் வாய்மொழி வழக்காறுகள்

பெ. சுரேஷ் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, தூயநெஞ்சக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்-635601, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Oral Customs of Javvaadhumalai Malayalis

P. Suresh a, *

^a Department of Tamil, Sacred Heart College, (Autonomos), Tirupattur-635601, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sureshvmctamil@gmail.com

Received: 18-03-2022
Revised: 13-10-2022
Accepted: 01-11-2022
Published: 17-12-2022

ABSTRACT

Tamil Nadu consists of the Eastern and Western Ghats. There are thirty-six tribal people living in these hills including "Adiyaan, Aranaadan, Eravaalan, Irular, Ooral, and Kaniyan." The Eastern Ghats have Javvaadhumalai, Yelagirimalai, Kalvarayanmalai, Servarayanmalai, Chitherimalai, Pachaimalai, Paalamalai, Vattalmalai, Neyyaamalai, Jarugumalai, Parukkumalai, Kaalimalai, Kadakadalai, and Kollimalai hills. The divisions of the population living in the Western Ghats cannot be seen in these hills. The hills are mainly inhabited by Malayali tribes. The life of these javvaadhu hill people is a simple life. They are also preserving the arts according to the environment in which they live. The oral literature in their case helps to know the life and culture of the hill people.

Keywords: Oral Customs, Western Ghats, Javvaadhumalai Malayalis.

முன்னுரை

“நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் மக்களின் வாய்மொழிகளாகப் பல தலைமுறைகள் வாழ்ந்தனவாக இருக்க வேண்டும்”, “எழுதப்பெற்ற இலக்கியம் காலம் காட்டும் கண்ணாடி என்றால் நாட்டுப்புற இலக்கியம் சமுதாயத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி எனலாம்” (Richard Dorson, 1972). “வாய்மொழியாகப் பரவுவது, மரபு வழிப்பட்டது, பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டது, ஆசிரியர் இல்லாமை, இருவித வாய்ப்பட்டில் அடங்குவது” என வாய்மொழி இலக்கியத்தின் பண்புகளை வரையறை செய்கிறார் (Sakthivel, 2018). மக்கள் தம் மனத்தில் எளிமையாக எழும் உணர்வுகளைப் பாடல் வடிவில், கதை வடிவில், புதா வடிவில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இவை வாய்மொழியாகப் பரவிச் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றம் பெறுகின்றன (Bhaktavachala Bharathi, 2008; Bhaktavachala Bharathi 2013). அவ்வகையில் ஜவ்வாது மலை மக்களின் வாய்மொழி இலக்கியம் வளம்மிக்கதாக விளங்குகின்றன (Govindaraj, 2021). ஜவ்வாது மலை மக்களின் வாழ்வியலில் குழுப்பாடல், பழமொழி, விடுகதை, கதைப் பாடல், உரையாடல் பாடல், விளையாட்டுப் பாடல், தினைப் பாடல், திருமண வாழ்த்துப் பாடல் ஆகிய வாய்மொழி வடிவங்களைக் காணமுடிகின்றன.

குழுப்பாடல்

நிலாசன் திருவிழா உள்ளிட்ட பல விழாக்களிலும் குழுப் பாடல்களைப் பாடும் மரபு காணப்படுகிறது. தை மாதப் பௌர்ணமி நாளன்று நிலாசனைக்கும் பிடும் நிகழ்வு நடைபெறுகிறது. நிலாசனைக்கும் பிடுதல் என்பது நிலவை வழிபடுவதாகும். இந்நிகழ்வன்று வீட்டுக்கு ஒருவர் மலை நிலத்தில் கிடைக்கும் காய்கறிகளைப் பொரியல் செய்து அத்துடன் தினைச்சோறு இட்டு கோயில்

விட்டுக்கு எடுத்து வந்தவர்கள் கோயில் விட்டில் வரிசையாக வைத்த பின்பு இரவு எட்டு மணியளவில் காடைக்குச் சோறுவைக்கும் நிகழ்வு நடைபெறும். அப்போது நிலாசன் பாடலைக் குழும் பாடலாகப்பாடுகின்றனர்.

“காடையே காடையே சோறு தின்னவாயே

குப்பையில் இருக்கின்ற கொழுந்தனாரே

கொக்கு மூக்கா கோழி மூக்கா

காடையே காடையே சோறு தின்னவாயே” (அலமேலு)

காடும் மலையும் சேர்ந்தபகுதியில் வாழ்கின்ற உயிரினம் காடை, கடையை அழைத்துப் பாடுவதற்கான காரணத்தை அறிய இயலவில்லை. கடையை அழைத்துப் பாடும் பாடல் முடிந்த பின் நிலாசன் பாடல் பாடப்படுகிறது. பாடலின் தொடக்கம் நிலவை அழைப்பதாக அமைகிறது.

“நிலாவ நிலாவே

அல்லாரும் வந்தாங்க

எங்க நிலாசனைக்கானோமே

எங்க நிலாசன் வந்தாலே

என்னென்ன சொல்லிடு

பச்சால அரிசியாம்

பலவரிசிகும்மாவாம்

கும்மாங்கும் மாங்கூட்டி

கும்மாஞ்சோறு ஆக்கி

வாசலிலே கலமினுக்கி

பூக்களால் விளக்கேற்றி

சாராமனைப் போட்டு

சாந்திடும் நிலாசா

கோராமனைப் போட்டு

கோந்திடும் நிலாசா” (அலமேலு)

நிலா அழைத்தும் வராத காரணத்தால், தாங்கள் மட்டும் வாடித் துன்புறவில்லை. இயற்கைப் பொருள்களும் துன்புறுகின்றன என்பதை மல்லிகைப்பூ, மரிக்கொழுந்து, செம்பாப்பூ, அடுக்கலரி, செவப்பலரி, செவ்வாப்பூ, என்னும் பூக்கள் வாடுவதாகக் கூறுவதன் மூலம் அறியலாம்.

“எங்க நிலாசன் மேலே

என்னென்ன வாடுது

மல்லிகைப் பூவாடுது

மரிக் கொழுந்துவாடுது

செம்பாப்பூ வாடுது”

நிலவை அழைத்துப்பாடும் குழும்பாடல் முழுக்க மகிழ்ச்சிச் சார்ந்ததாக அமைகிறது. தைமாத முழநிலாநாளில் நிலவைப்பாடல் பாடி வணங்குவதனால் அம்மாதத்தில் தோன்றத் தீமை செய்யும் கம்பளிப்பூச்சி இனம் அழியும் என்னும் நம்பிக்கை நிலவுகிறது.

பொதுவான குழுப்பாட்டு

குல தெய்வ வழிபாட்டுக் காலங்களிலும் பிற காலங்களிலும் பொழுதுபோக்குக் குழுப்பாடல் பாடும் வழக்கம் ஜவ்வாது மலைமக்களின் வாழ்வியல் நிலவுகிறது. இத்தகைய குழுப்பாடல்கள்பொழுது போக்கு, கேலி ஆகியவற்றை மையப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. இசை ஒழுங்கையும் எளிய சொல் கட்டமைப்பையும் இப்பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

“தன்னேனோ தன்னேனோ தன்னேனோடி

தன்னேனோ பாட்டும் பாடோறோடி

ஆத்துக்கு அன்னாண்ட யாரோடி

அவன் தாண்டி நம்மாமன்

கிள்ளி கொசுவம் வைக்கிரானோடி

கிணத்து பச்சையும் குத்தாதோடி

வேந்தக்கா சண்டையும் போடாதோடி” (பழனியம்மாள்)

இப்பாடலில் தன்மாமனின் செயல்களை இளம்பெண் ஒருத்திபாடுவதாக அமைந்துள்ளது.

“ஆலமரம் தடுக்கு தென்று லேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

அழுகுறாளாம் குள்ளப்பொண்ணு

லேலங்கடிலேலோ

புங்கமரம் தடுக்கு தென்று லேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

புலம்புறாளாம் குள்ளப்பொண்ணு

லேலங்கடிலேலோ

ஆலமரத்துக் கிளி லேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

ஆசாரப் பேசங்கிளி லேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

புங்க மரத்துக்கிளி லேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

போகவரபேசும் கிளிலேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

மூக்குத்தி பவளவென லேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

முன்னே போகிறவன் சோக்கப்பாரு

லேலங்கடிலேலோ

நெத்திப் பளப்பளவென லேலங்கடிலேலோ

லேலங்கடிலேலோ

அத்தை மகன் சோக்கப்பாரு லேலங்கடிலேலோ” (சின்னதுக்கன்)

இப்பாடலில் உறவுமுறைகள் பற்றிய இறுக்கத்தை அறியமுடிகிறது. தன் அத்தை மகன்மேல் அன்பு கொண்ட பெண் ஒருத்தி அவனுடைய செயல்களைச் சிறப்பிக்கும் வண்ணமாகப் பாடல்அமைந்துள்ளது. மலையும்காடும் நிறைந்த பகுதியாதலால் இங்கு வாழும் மக்களுக்கு உறவு முறையில் வலிமையும் இயற்கைச் சூழல் தாக்கமும் மிகுந்துள்ளது.

பழமொழிகள்

ஜவ்வாது மலையில் வாழும் மக்கள் தங்கள் வாழ்வின் சூழலுக்கேற்ற பழமொழிகளைப் பேசிவருகின்றனர். அத்தகைய பழமொழிகள் நீண்ட அனுபத்தில் பிறந்தவையாகும். வாழ்வியல் சூழல், தொழில், பொழுது போக்கு, அனுபவப்பாடம் ஆகிய இரு தொழில்களும் மிகவும் புகழ் பெற்றவை அவ்வடிப்படையில் வேட்டை பற்றியும் கூத்துக்கலை பற்றியும் பழமொழிகள் காணக்கிடைக்கின்றன. வேட்டைக்காரர் வேட்டையாடச் சென்றால்தான் உணவு கிடைக்கும் அவ்வாறே கூத்தாடி கூத்தாடச் சென்றால்தான் உணவு கிடைக்கும். அவ்வாறே கலைஞரின் கலையை ஆட்டக்களத்திலும், வேட்டைக்காரனின் திறனை வேட்டையிலும் காண இயலும் என்பதை வலியுறுத்தும் விதமாக அனுபவ வெளிப்படாய் இரு பழமொழிக்கிடைக்கின்றன.

“வேட்டைக்காரன் வீட்டிலும்

ஆட்டாக்காரன் வீட்டிலும்

குடிக்கத் தண்ணீர்கூட இருக்காது

ஆட்டக்காரன் புழுகு

சபைக்குப் போனால் தெரியும்

வேட்டைக்காரன் புழுகு

காட்டுக்குப் போனால் தெரியும்” (வேந்தன்)

அவ்வாறே கூத்துக்காரனும் உழைப்பாளனும் பார்க்கும் திசைகள் பொருளார்ந்த அடிப்படையில் அமைந்துள்ளமை கூத்துக்காரன் கிழக்கே பார்ப்பான், கூலிக்காரன் மேற்கே பார்ப்பான் கூத்தாடிதன் ஆட்டம் முடிந்து கூலிக்காக கிழக்கேப் பார்ப்பான் என்பதையும், கூலிக்காரன் உழைத்து முடித்த பின் மாலை நேரம் கூலிக்காக மேற்கே பார்ப்பான் என மேற்கண்ட பழமொழி மூலம் வழங்கப்படுகிறது. வேலை பார்க்க விரும்பாத சோம்பல் உடையவன் உணவுக்கு மட்டுமே ஆசைப்படுவான், வேலை பார்க்க விரும்பமாட்டான் என்பதை ஒரு பழமொழிநுட்பமாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“வேலையைக் கண்டால் படுத்துக்கோ

திண்டியைக் கண்டால் எழுந்துக்கோ” (பெரியத்துக்கன்)

வாழ்வியல் நோக்கில் பலபழமொழிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை நற்செயல்களை ஊக்குவிப்பனவாகவும், தீயச்செயல்களைக் கண்டிப்பனவாகவும் உள்ளன. மலைப்பகுதி பேய், பிசாசு பற்றிய நம்பிக்கை நிலவும் பகுதியாகும். ஆலமரம், புளியமரம் ஆகியவற்றில் பேய்கள் இருப்பதாக மலை மக்கள் நம்புகின்றனர். அவ்வகையில் ஆலமரத்துப்பேய் ஆட்களையும், புளியமரத்துப் பேய் குழந்தைகளையும் மிரட்டும் என்னும் நம்பிக்கை பழமொழியாக வெளிப்படுகிறது.

“ஆலமரத்துப் பேய் ஆளைக் கண்டுமிரட்டும்

புளியமரத்துப் பேய்பிள்ளையைக் கண்டுமிரட்டும்” (கோ. திக்கியம்மாள்)

தாயின் குணம் பிள்ளைக்கும் இருக்கும் எனவே பெண் பார்க்கும் போது தாயின் குணத்தை அறிந்துக் கொண்டு பெண் பார்க்க வேண்டும் என்பதை,

“நூலைப் பார்த்து சேலைஎடு

தாயைப் பார்த்து பெண்ணெடு” (வேந்தன்)

என்னும் பழமொழி விளக்குகிறது. மனித வாழ்வில் அன்பும் அறமும், நற்குணமும் தலையாயவை. வாழ்கின்ற நாளில் அதனைக் கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும் என்னும் நற்குணம் உடையவர்களாக மலைமக்கள் விளங்குகின்றனர். தனக்கு உதவியவனுக்குத் தானும் உதவ வேண்டும். இறந்தவரையாராயினும் அவர் இறப்புக்கு இரங்க வேண்டும் என்னும் நற்குணம் இயல்பாக ஜவ்வாது மலை மக்களிடம் அமைந்திருக்கிறது. இதனை,

“இட்டவனுக்கு இடு

செத்தவனுக்கு அழு” (வேந்தன்)

எனும் பழமொழி விளக்குகிறது. ஜவ்வாதுமலையில் வழக்கில் உள்ள பழமொழிகள் அனுபவத்தின் வாயிலாக நன்மை தீமையை எடுத்துக்கூறும் தன்மையானதாக விளங்குகின்றன.

விடு கதைகள்

ஜவ்வாது மலைமக்களின் வாழ்வில் இயற்கைகளை ஒட்டியும், வாழ்வியல் சார்ந்தும், விடுகதைகள் கிடைக்கின்றன. அவை அம்மக்களின் நுட்பமான அறிவையும், சிந்திக்கும் திறனையும் எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைகின்றன. செருப்பு, வாழைப்பழத்தோல், பாம்பு, பூசணிக்காய், தீக்குச்சி, தேங்காய், எருக்கன்செடி, சர்க்கரை, வெல்லம், கரும்பு, முத்து, கதண்டு, கோழி, சேவல், கட்டெரும்பு, நாமம் முதலான பொருள்களின் விடுகதைகளைக் காணமுடிகிறது. விடுகதைகள் பொழுது போக்கின் அடிப்படையில் ஓய்வான நேரங்களில் இடம் பெறுகின்றன.

“ஓடுதாங்குதிரை

ஒழியுதாங்குதிரை

தண்ணீரைக்கண்டால்

தவிக்குதாங்குதிரை- அதுஎன்ன? (துக்கன்)

விடை: செறுப்பு

பட்டையும்பட்டையும்நீக்கி

பதினாறுபட்டையும்நீக்கி

முன்னேவாராளாம்தேவிடியா- அதுஎன்ன? (துக்கன்)

விடை: வாழைப்பழத்தோல்

ஜன்னல்பின்னல்கொடி

ஜாதிஎன்னகொடி

எண்ணெய்படாதகொடி

அதுஎன்னகொடி - அதுஎன்ன? (துக்கன்)

விடை: பாம்பு

அப்பன்ஊர்குத்தி

அம்மாபிள்ளைத்தாச்சி - அதுஎன்ன? (காளி)

விடை: பூசணிக்காய்

சின்னபையனுக்க

சின்னஉருமலை - அதுஎன்ன? (துக்கன்)

விடை : தீக்குச்சி"

கதைப் பாடல்

சமுதாயத்தில் நிகழ்ந்த கதையைப் பாடலாக அமைத்துப் பாடுவது கதைப்பாடல். ஜவ்வாது மலையில் ஏழு அண்ணன் மார்கதை பெரு வழக்காக இருந்து வருகிறது. ஓர் ஊரில் ஏழு அண்ணன்மார்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு இரு தங்கை இருந்தாள். அவர்கள் அனைவரும் மலைக்காட்டில் வேலைபார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு உணவுத் தங்கை எடுத்துச்செல்வாள். முதல் நாள் களி எடுத்துச் சென்றபோது அவளுக்கு வழித் தெரியவில்லை. அதனால் முதலில் எதிர்ப்பட்ட நாயிடம் வழி கேட்டாள் அதற்கு அந்தநாய்,

“மஞ்சள் பூசிகுடிக்கு

பொண்டாட்டியாக வருகிறாயா” (அலமேலு)

என்று கேட்டது. அதற்கு அவள் அடிடாதுடைப்பதால் என்று கூறியவாறு தொடர்ந்து செல்கிறாள். தொடர்ந்து பூனை, நரி, கழுதை என எதிர்ப்பட்ட விலங்குக்களிடம் வழி கேட்ட போது மற்ற எல்லா விலங்குகளும் அதையே கூற, திட்டிவிட்டுச் செல்கிறாள். இறுதியாகத் தன் அண்ணன்மார்கள் வேலை செய்யும் இடம் எங்கே என்று புள்ளிமானிடம் கேட்க புள்ளிமானும் பிற விலங்குகள் கேட்டது போலவே என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறாயா? என்று கேட்டது. அவள் சம்மதம் கூற, அவளுடைய அண்ணன்கள் இருந்த இடத்தைக் காட்டியது. அவள் தன் சின்ன அண்ணனுக்கு வைத்திருந்த களியைப் பிட்டுப் பாதியை மானுக்குக் கொடுத்தாள். ஒரு நாள் தங்கை களி எடுத்துக் கொண்டு வர இயலாத நிலையில் ஏற்கனவே தனக்கான களி குறைவதைக் கவனத்தில் கொண்டிருந்த சின்ன அண்ணன் அதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் பெண் வேடம் இட்டுக் கொண்டு களி எடுத்து வருகிறான். தங்கை தினமும் களிகொண்டு வரும் போது மாணை அழைக்கப்படும் பாடல் பின்வருமாறு

“சினானன் போட்ட வேலியை

சிங்கிண்டு தாண்டிவா

புள்ளிமானே” (அலமேலு)

எனும் பாடலைக் கற்றுக் கொண்டு அதனைப்பாட, இதனைக் கேட்ட மான் முதலில் அவன் குரலில் சந்தேகம் கொண்டு உன் குரல் ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டது. அதற்கு அவன், சளி பிடித்திருக்கிறது என்று கூறினான். பிறகு தன் தங்கை கொடுப்பது போலவே பாதி களியை மானுக்குக் கொடுத்துத் தன் மடியில் தூங்க வைத்து அதனை வஞ்சகமாக வெட்டிக்கொல்கிறான். பின்பு கறி அனைத்தையும் வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சமைக்கின்றனர். அனைவரும் உணவு சாப்பிட்ட போது அங்கிருந்தநாய்,

“தன்னா மடியான்

உணவைத் தானே தின்கிறாள்

வவ்...வவ்...” (அலமேலு)

என்று குரைத்ததுத் தங்கை தன் அன்னையை நோக்கி நாய் ஏன் இவ்வாறு குரைக்கிறது என்று கேட்க, அதற்கு எலும்பு போட்டால் குரைக்காது என்று கூறுகிறாள்.

மறுநாள் தங்கை களி எடுத்துச் சென்ற போது வழக்கம் போல மாணை அழைத்தாள். அப்போது மானின் தலை மட்டும் அங்கு நடந்த நிகழ்வை அவளிடம் கூறுகிறது. அதனை அறிந்த அவள் தன் தாயிடம் கூற, தாயும் அவளும் சேர்ந்து சின்ன அண்ணனை விசம் வைத்துக் கொல்கின்றனர். சில காலம் சென்ற பின் தங்கைக்குத் திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கின்றனர். அவள் திருமணத்திற்கு எங்கும் பூ கிடைக்கவில்லை. ஆனால், சின்ன அண்ணனைப் புதைத்த இடத்தில் பூ பூத்திருக்கிறது.

பூப்பறிக்க எஞ்சிய அண்ணன்களில் ஒருவன் செல்கிறான். அவன் பறித்த போது அவ்விடத்தில் பாடல் கேட்டது.

“சின்னானன் அடித்தானென்று

சொன்னாலே பொன்னேலி

பொன்னேலி கொண்டைக்கு

என் பூ ஏறுமா

நீயும் ஒரு பூவாய் மாறி விடு” (அலமேலு)

என்று சொல்ல, பூப்பறித்த அண்ணன் பூ மரமாக மாறி விடுகிறான். அவனைத் தேடி மற்றவர்களும் ஒருவர் பின் ஒருவராக வருகின்றனர், அவர்களும் பூ மரமாக இருப்பதைக் கண்டு அழுது புலம்புகிறாள். அப்போது குலசாமி அவளது கதை கேட்டு அண்ணன்களை உயிர்பித்துக் கொடுக்க அண்ணன்மார்கள் தன் தங்கைக்குத் திருமணம் முடித்துக் கொடுத்து மகிழ்ச்சியாக வாழ்கின்றனர்.

திருமண வாழ்த்துப் பாடல்

ஜவ்வாத மலையில் திருமணம் நடைபெறும் போது வாழ்த்துப் பாடல் பாடும் மரபு உண்டு. பந்தல் அமைக்கும் போதும் மணத்தின் போதும் இவ்வாழ்த்துப் பாடல் இடம்பெறுகிறது. தெருக்கூத்துக் கலைஞர்களும் மணமக்களை வாழ்த்தும் மரபு இருக்கிறது.

“மூங்கில் மரம் பிளந்து

மூர்த்தக் கால் நட்டார்கள்

வாழை மரம் பிளந்து

வாசல் எல்லாம் பந்தல் இட்டாக

இட்டார்கள் பந்தலை

எண்ணூறுகாதவழி

தொடுத்தார் பந்தலை தொண்ணூறுகாத வழி

பந்தக்கால் அலங்கரித்து

பந்தக்கால் செப்பனிட்டு

முத்தாலேகால் செப்பனிட்டு

முக்காதம் பந்தலிட்டார்

தென்னை மரம்பி ளந்து

தெரு வெள்ளாம் பந்தலிட்டார்

மாங்கொத்துத் தோரணமும்

வாழைமரம் தானும் பிளந்து

வாசலெல்லாம் பந்தலிட்டார்”

(ஆட்டாடிதிக்கி)

ஜவ்வாது மலையில் மூங்கில் வாழை மரங்கள் அதிகம் என்பதால் அம்மரங்களைக் கொண்டு மணப்பந்தலை அலங்கரிக்கும் வழக்கம் நிலவுகிறது.

ஏழைகள் குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் தங்கள் மகளை மகாரணி என்றும், தெய்வம் என்றும் வருணித்துப் பாடும் போக்கினைத் திருமணப் பாடலால் அறிய முடிகிறது. ஒன்று, இரண்டு என்னும்

எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அமையும் திருமணப்பாடல் மலைப் பெண்ணின் சிறப்புகளை எடுத்துக் கூறுகிறது.

“ஒரு மணமாம் திருமணமாம்

நான் வளர்த்ததாயே

எங்கம்மா மகாராணி

எங்க ஆதிபராசக்தி

உப்பழகமோடு

உடைய மரம் சோலை

ஆந்தமுக பூந்தமுக

எங்களுடைநாடே

இரண்டு மணமாம்

திருமணமாம்

நான் வளர்த்த தாயே

எங்க ஆதிபரசோதி

உப்பழகமோடு

உடைய மரம் சோலை

ஆந்தமுகபூ ந்தமுக

எங்களுடைநாடே” (பழனியம்மாள்)

ஜவ்வாது மலை தெருக் கூத்துக் கலைஞர்கள் நிறைந்து வாழ்கின்ற பகுதியாகும். இங்குள்ள கலைஞர்கள் திருமணங்களில் கலந்துக் கொண்டு மணமக்களை வாழ்த்தும் மரபு உள்ளது. அத்தகைய வாழ்த்துப் பாடலும் வாய்மொழி இலக்கியமாக நிலை பெற்றுள்ளது.

“கலியாணம் கலியாணம்

கலியாணம் கார்ருக்குக் கலியாணம்

கலியாணம் என்று சொல்லி

காடேறி பாக்கு வைத்தார்”

இப்பாடல் திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பட்டவர்களை அறிமுகம் செய்வதுடன் மணமக்கள் நன்கு வாழவேண்டும் என இறைவனை வேண்டுவதாகவும் அமைகிறது.

முடிவுரை

இந்த ஜவ்வாது மலை மக்களின் வாழ்வு எளிமையான வாழ்வு. அம்மக்கள் தாங்கள் வாழும் சூழலுக் கேற்றவாறு கலைகளையும் காத்துவருகின்றனர். அவர்களின் வழக்கில் உள்ள வாய்மொழி இலக்கியங்கள், மலை மக்களின் வாழ்வியல் மற்றும் பண்பாடு ஆகியவற்றை அறியுதவுகின்றன.

References

Bhakthavachala Bharathi, (2008) Tamizhar Maanidaviyal, Adayalam Publication, Trichy, India

Bhakthavachala Bharathi, (2013) Thamizhaga Pazhangudigal, Adayalam Publication, Trichy, India

Govindaraj, R. (2021) Malaiyala Pazhangudigal, Vahai publication, Sivakasi, India

Richard Dorson, M. (1972) Folklore and Folk life – An Introduction, The University of Chicago Press, Illinois, United States.

Sakthivel, S, (2018) Nattuppura Iyal Aayu, Manivasakkar Publishing House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License